

nogle overvejelser, der ligger bag? Eller hvad er det mere konkret, der gør, at man ikke synes, at Det Danske Center for Menneskerettigheder leverer en ordentlig forskning og løser opgaven ordentligt?

Det synes jeg slet ikke man har hørt i debatten. Man har bare sagt, at man vil styrke forskningen. Det kan vi være enige i. Men hvorfor skal man gøre det på den her måde? Det har der ikke været ét eneste argument for.

Sandy Brinck (S):

I går i Folketingets spørgetime kredsede statsministeren også meget om centrets forskningsopgaver, og udenrigsministeren fortsætter i samme spor. Kan udenrigsministeren ikke bekræfte og derefter uddybe, at centret rent faktisk har andre funktioner end det rent forskningsmæssige?

Søren Krarup (DF):

Udenrigsministeren siger, at dér, hvor der er menneskerettigheder, er der ikke folkekrig, og dér, hvor der er folkekrig, er der ikke menneskerettigheder.

Jeg vil godt minde udenrigsministeren om, hvad han naturligvis ved, at ingen grundlov har været så fyldt af menneskerettigheder som Stalins grundlov af 1936, og mig bekendt var der et ikke ganske ubetydeligt folkekrig i Sovjet på den tid.

Men det var nu ikke det, jeg ville sige. Jeg vil lige sætte spørgsmålstejn ved: Der tales så meget om forskning og om uafhængighed. Jeg synes, at vi, der har deltaget i denne debat om menneskerettigheder og indvandrerpolitik i 20 år, ved bedst, at der jo overhovedet ikke er tale om, at der findes en sådan objektiv forskning eller uafhængighed.

Jeg kan med sandhed sige, at jeg har erfaring for, at det såkaldte Center for Menneskerettigheder i debatten aldeles ikke er objektivt, ikke sagt, ikke uafhængigt, men i allerhøjeste grad har været præget af dets udgangspunkt, nemlig først og fremmest i Dansk Flygtningehjælp.

Så jeg synes, det er fortræffeligt, at man søger for, at den såkaldte forskning, den indflydelse, der udgår fra Center for Menneskerettigheder, bliver spredt, at den kommer i en anden sammenhæng end den rent ideologiske fra Dansk Flygtningehjælp.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Til hr. Søren Krarup vil jeg sige, at jeg konstaterede ikke noget spørgsmål, så derfor kommer der heller ikke noget svar.

Men til hr. Jeppe Kofod og fru Sandy Brinck vil jeg sige: Det, vi gør – og det er motiveringen for at gøre det – er, at vi mener, at der skal forbedres i forskningen i Danmark i udenrigspolitik, i omverdensforhold.

Det er temmelig absurd at forestille sig, at vi kan have den sydlige halvkugle liggende i ét center for sig selv, som overhovedet ikke har noget at gøre med dem, der forsker i den nordlige halvkugle, nemlig DUPI. Det er absurd at forestille sig, at man kan have freds- og konfliktforskning et tredje sted, som ikke har noget at gøre med det fjerde sted, hvor man har holocaustforskningen, og det femte sted, hvor man har menneskerettighedsforskningen. De ting hænger jo sammen. Derfor vil menneskerettighedsforskningen blive styrket, fordi den kommer sammen med freds- og konfliktforskning i konkrete områder som nord og syd, det vil sige hele halvkuglen. Det er den ene side af det.

Den anden side af det er jo høringsfunktionen, det, jeg kalder vagthundefunktionen. Den er meget vigtig. Det er den, der har med Parishestillingen at gøre. Den er vigtig, og vi respekterer Parishestillingen, fordi vi sørger for i den nye konstruktion, at vagthundefunktionen, den kritiske funktion, høringsfunktionen bliver uafhængig.

Regeringen vil i sit lovforslag selvfølgelig drage omsorg for, at vi i det kommende udenrigspolitiske forskningscenter bevarer en høringsinstans i menneskerettighedsspørgsmål, der nyder den frihed, som disse former foreskriver i henhold til Parisprincipperne.

Derfor tror jeg, det ender med, samtidig med at Udenrigsministeriet laver sin enhed, som betyder, at menneskerettighedsaspektet skal ind i al form for udenrigspolitisk virksomhed, ikke kun ulandsvirksomhed, men al form for udenrigspolitisk virksomhed, at hr. Jeppe Kofod om et års tid vil sige: Hvor var det godt set, hvor var det godt gjort. Vi har en uafhængig høringsinstans, og vi har styrket forskningen.

Kl. 13.10

Jeppe Kofod (S):

Jeg synes stadig væk ikke, der er kommet noget særlig godt argument for, at man skulle nedlægge en velfungerende institution, og så vidt jeg ved, er det et af de første lande i verden, der